

Caroline Vleugels:

“Ja, wij archivariissen vernietigen wel degelijk documenten”

Hoe ben je in de archiefsector beland?

Tijdens de opleiding Moderne Geschiedenis heb ik voor mijn thesis bronnenonderzoek verricht in het OCMW-archief van Leuven. Ik herinner me dat ik echt gefascineerd was door het archief en dat ik het een privilege vond om met onuitgegeven bronnenmateriaal aan de slag te gaan. Nadat mijn thesis was afgewerkt, kon ik vakantiewerk doen in het Rijksarchief in Leuven. Hier kreeg ik de smaak helemaal te pakken. Na het voltooien van de master na master Archivistiek in 2006 ging ik aan de slag als archiefconsulent bij het toenmalige Forum Kerkelijke Archieven Vlaanderen (CRKC) en KADOC, een functie die ik met veel plezier drie jaar heb uitgeoefend. Nadien kon ik starten in mijn huidige job als archivaris bij het stadsarchief van Leuven.

Hoe lang ben je al actief binnen de VVBAD? En wat was je motivatie om lid te worden?

Toen ik hoorde dat de vereniging een interessant tijdschrift uitgaf, heb ik niet getwijfeld. In 2006 heb ik me als student lid gemaakt van de VVBAD. Sinds 2009 neem ik deel aan de werkgroep Lokaal Overheidsarchief en een jaar later ben ik ook lid geworden van de werkgroep Automatisering.

Wat haal je er voor jezelf uit, zowel persoonlijk als professioneel?

De contacten met andere collega's uit de sector zijn voor mij het meest waardevol. Je leert veel door ervaringen te delen en samen in werkgroepen problemen of evoluties te bespreken. In 2013 en 2015 mocht ik namens de werkgroep Automatisering deelnemen aan de werkgroep *Informatie aan Zee*. Ik vond dit vooral op persoonlijk vlak een enorme verrijking. Ik ervaar het als een privilege dat ik de organisatie van dit groot congres van zo nabij mocht volgen.

Hoe heb je de BAD-sector zien evolueren?

Binnen de archiefsector zijn er echt twee streekingen ontstaan: de erfgoed specialisten versus de informatie- en documentbeheerders. Deze

evolutie is al een tijdje aan de gang, maar ik heb de indruk dat dit de laatste jaren in een stroomversnelling is gekomen. Aan elke groep worden er ook grotere eisen gesteld. Het digitaal werken wordt steeds meer de norm, en dus verandert ook het profiel van de archivaris. Hij/ zij moet als records manager veel meer de vinger aan de pols houden bij de archiefvormers. Op het vlak van erfgoedwerking zijn er ook grote verwachtingen, denk maar aan het gebruik van moderne multimedia bij ontsluiting en publiekswerking. Het beeld van een 'klasieke' archivaris verdwijnt stilaan.

Hoe hoop je dat de vereniging zelf zal evolueren in de toekomst?

Ik hoop dat de VVBAD deze evolutie binnen de archiefsector blijft volgen en zowel aan de erfgoed specialist als aan de informatie- en documentbeheerder een forum zal bieden. Op inhoudelijk vlak zijn er in beide strekkingen andere vragen en problemen, maar in de praktijk zijn ze onlosmakelijk met elkaar verbonden. Een goed documentbeheer voor het (semi)-dynamische archief, schept de voorwaarden om later een erfgoedwerking uit te bouwen voor het statische archief.

Wat raad je jonge mensen aan die zich willen engageren in de vereniging?

Niet twifelen, zeker doen! De contacten met collega-archivariissen zijn enorm leerrijk.

Wat is de meest voorkomende misconceptie over je jobinhoud wanneer je mensen vertelt dat je werkt in een archief?

Men gaat er vaak vanuit dat archivariissen zich louter met oude documenten bezig houden en dat wij alles bewaren. Ik doorprik met veel plezier dat beeld. Ja, wij archivariissen vernietigen wel degelijk documenten (godzijdank). En neen, ik werk niet alleen met oude papieren archiefstukken. Mensen verschieten vaak als ik hen zeg dat het digitaal documentbeheer eerder mijn biotoop is. ■■

Caroline Vleugels is archivaris in het Stadsarchief van Leuven. Haar interesse gaat uit naar de evoluties op het vlak van het digitaal documentbeheer en het digitaal archiveren. Ze kan zich echt ontspannen met het luisteren naar muziek en naaien, al is dat ondertussen ook een echte hobby geworden.